

JÁSZ ATTILA

Norvég folyó*

A norvég gitáros zokniban játszik.
Hátradőlök, hallgatom a triót.
Nem zavar, hogy meg vannak világítva a régies,
klasszikus hangulatú színpadon. Olyan jól játszanak.

Visz a zene, úszom a folyón. A folyóban. A folyóval.
Úszunk csak, a trió, a folyó és én. Miközben az utcákon esik az eső.
Átázik a cipő, zokniban kell játszani. Vagy a loopok miatt. Mindegy.
Áradjon csak a folyó.

** Jakob Brónak*

Enyhe fuvallat

A világ bármelyik részén ülhetnék így a teraszon éjjel,
bor, szőlő és gyertya mellett, a horizonton tenger,
előtte parti házak ablakai kivilágítva. Alattam olajfaliget,
felettem reflektorként a telihold. Mellette néhány mozdulatlan

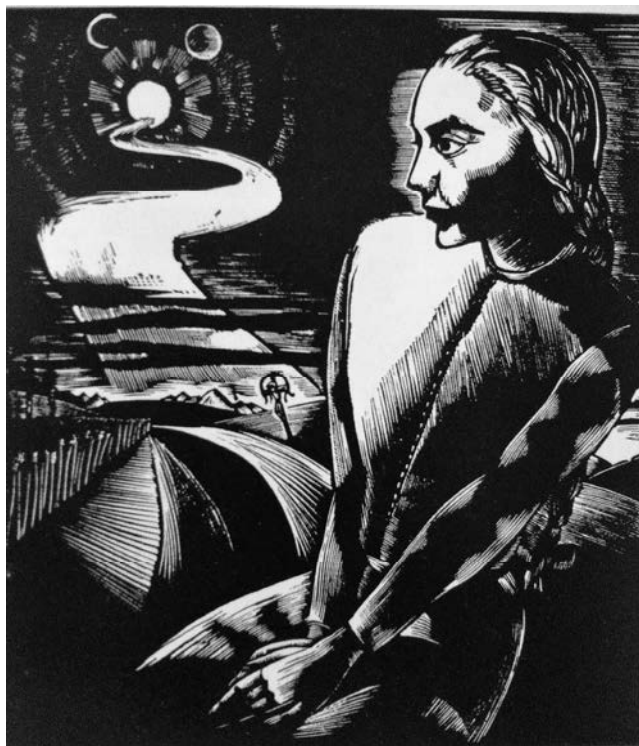
felhőfoslány, órák óta bámulom már. Nem mozdulok én sem,
enyhe fuvallat jelzi az olajfák hegyén, még élek, nem állt meg az idő
teljesen. Néha azt hiszem, mindezt csak képzelem. Pedig annyi ok lenne
szomorúnak lenni.

(Vodnjan, Horvátország)

Állatmese

El kellett köttetni a lánykutyát, ne legyen baj.
Már nagylány, de nem lehetnek kölykei.
Kapott ajándékba egy plüsskutyát.
Az a kicsikéje azóta.

Mindenhova viszi magával.
Gombszemeit leszedte, úgyis vakon bízik benne.
Aztán mégis elásta a kertben,
ahogy a csontjait szokta.

BUDAY GYÖRGY: SZÉKELY NÉPBALLADÁK, JÚLIA SZÉP LEÁNY, 1935